

og hvor der ikke var nogen Forandring i Arealet eller Hartkornstaksten. Hvilket Beløb det skulde være, der skulde betales, om det skulde være 25 Ø. eller et andet Beløb, kunde der jo forhandles om. Men hidtil har man i denne Retning lagt en for stor Skat paa Omsætningen.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave), der sidst havde Ordet, talte om Skelsætningen i Marken og ønsker den foretaget, saa vidt jeg forstod ham, paa en mere praktisk og letforstaaelig Maade, og deri kan jeg være enig med ham. Jeg tror, at det vilde være en stor Gevinst for alle Afmærkninger og hvad der i øvrigt skal foretages i Marken, og ligeledes for vedkommende Landinspektør, dersom man i samtlige Landsbyer havde et Fælleskort over hele Byen, som jeg ved, de have mange Steder, medens der er andre Steder, hvor de ere gaaede i Forfald, saa de ikke eksistere mere. Jeg tror, at man behøver ikke at være meget sagkyndig for at vide, at det er meget vanskeligt at afsætte et Skel efter et Parcelkort, hvor man kun har den ene Del. Det vilde være ulige lettere, hvis der var et samlet Kort over alle Ejendomme i Byen, hvorefter Landinspektøren kunde tage sit Udgangspunkt. Hvis man ved en Henstilling til den meget ærede Landbrugsminister kunde faa et saadant Kort tilvejebragt for en saa billig Betaling som muligt, antager jeg, at man trindt omkring i Landet vilde foretrække at faa et saadant samlet Kort over samtlige Byens Jorder.

Med Hensyn til den Udtalelse, der faldt fra den første ærede Taler (Rasmus Hansen) om Forskellen mellem Hovedgaardsjord og Bondejord, skal jeg ikke sige andet, end at jeg gaar ud fra, at naar man nu er kommen saa vidt, at Tiendeloven har været i Virksomhed, ere vi ude over dette Standpunkt, saa er der ikke længere Trællejord i Modsætning til Frijord.

Men alt i alt, selv om jeg kunde have ønsket, at Loven var gaaet noget videre i Fremskridt, kan jeg dog ikke andet end udtale, at det har glædet mig at se, at man her i Tinget har været enig om at tage mod dette Lovforslag paa den Maade, som man har gjort, idet Ønskerne ere gaaede i den rigtige Retning: at gøre Forholdene saa fri og ubundne som muligt uden derved at løse alle Baand, saa der bliver den fulde Frihed.

Det er et Standpunkt, jeg fuldt ud kan slutte mig til, og idet jeg haaber, at

det maa lykkes i Udvalget at forbedre Forslaget, hvor det trænger til det, skal jeg hermed slutte.

Piper: Den ærede første Taler (Rasmus Hansen) omtalte jo Grunden til, at dette Lovforslag var fremkommet. Det var væsentlig de ny Skattelove, der havde foranlediget, at man maatte gaa til en Forandring, og Ministeriet har da benyttet Lejligheden til at komme bort fra nogle af de Bestemmelser i den gældende Lov, som virke indsnævrende paa Udstykningen, saa at man ikke kunde imødekomme Ønsker om en saadan, skønt der baade var Grund og Trang dertil. Det er jo ganske rigtigt, hvad der er blevet udtalt af flere ærede Talere, at man bør søge at gøre Udstykningen her i Landet saa let som muligt, for at flere kunne komme i Besiddelse af Jord. Vi kunne jo ikke indvinde væsentlig større Arealer ved at opdrive Jorden eller paa anden Maade, og vi have saaledes ikke anden Vej til at skabe en større Landbostand end ved at dele den Jord, vi allerede have. Men naar man nu forhandler om dette Spørgsmaal, kommer der andre mere vidtgaaende Ønsker frem, og et saadant Ønske hørte vi jo ogsaa fra det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen), som mente, at vi burde naa hen til at give fuld Frihed. Jeg tror, det vilde være at gaa for vidt. Jeg tror, at man bør have en Grænse baade for Sammenlægning og for Udstykning. Det staar for mig, som om det maaske kunde være heldigere, om man nu, da Loven er fremme, ogsaa tog Spørgsmaalet om Grænsen for Sammenlægning under Overvejelse. Det er jo den samme Grænse, der har været gældende i en Del Aar. Hvis man fik fuld Frihed til at udstykke og sammenlægge, vilde det kunne gentage sig, hvad vi have set i en tidligere Periode, at en Mængde Ejendomme forsvandt, idet de bleve sammenlagte til større Ejendomme. Jeg vilde anse det for et stort Uheld for Landet, hvis det skulde blive Tilfældet. Jeg tror ikke, der er nogen Fare for det under de nuværende Konjunkturer, men der kan jo komme Konjunkturer, der kunde begunstige en saadan Sammenlægning, og da tror jeg, det er heldigt, at Lovgivningen har Bestemmelser derimod.

Med Hensyn til fuld Frihed til at udparcellere i saa smaa Parceller som muligt, bør der dog være en Grænse — hvor ikke Udparcelleringen gaar ud paa at skabe Byggepladser, eller det er paa Ægne, hvor